

Δημοσιογραφική Αγωνιστική Συνεργασία

Συνάδελφε,

είναι αλήθεια πως η περίοδος που διανύουμε είναι πολύ κρίσιμη για κάθε εργαζόμενο. Ο κλάδος μας βρίσκεται στο μάτι του κυκλώνα. Οι απολύσεις, το κόψιμο μισθών, η καθυστέρηση στην καταβολή δεδουλευμένων, η εντατικοποίηση αλλά και το κλείσιμο Μ.Μ.Ε, είναι στην ημερήσια διάταξη. Ακούγονται πολλά για τις αιτίες της κατάστασης αυτής, ωστόσο εμείς θεωρούμε πως δεν χρειάζεται να είναι κανείς ειδικός για να διακρίνει πως η υπερσυσσώρευση κεφαλαίου και προϊόντων είναι αυτό που βρίσκεται στη βάση των οικονομικών κρίσεων του καπιταλισμού.

Από τα τέλη της δεκαετίας του 80 με την εμφάνιση της ιδιωτικής τηλεόρασης είχαμε έκρηξη δημιουργίας εκατοντάδων νέων μέσων ενημέρωσης, καναλιών, ραδιοφωνικών σταθμών, περιοδικών, εφημερίδων. Η υπερπροσφορά του "προϊόντος" της ενημέρωσης έφτασε σε τέτοιο σημείο που και οι ίδιοι οι ιδιοκτήτες να ομολογούν από παλιά ότι "δεν αντέχει η αγορά τόσα μέσα". Συνυπήρχαν όμως στο κλάδο όλοι αυτοί οι επιχειρηματίες αποσκοπώντας όχι μόνο στα φανερά και άμεσα κέρδη από την διαφημιστική πίτα αλλά κυρίως στα κρυφά από τις άλλες επιχειρηματικές τους δραστηριότητες (ναυτιλιακές, κατασκευαστικές, τουρισμός, πολιτισμός, κλπ). Χρησιμοποιώντας την πολιτική δύναμη που τους προσέδιδαν τα Μέσα που κατείχαν αντλούσαν δημόσιο χρήμα, θυσαιρίζοντας κυριολεκτικά από την δουλειά μας.

Σε περίοδο γενικότερης οικονομικής κρίσης που η διαφημιστική δαπάνη, και οι κυκλοφορίες κατακυλούν, υπάρχει αδυναμία να διατηρηθούν όλα αυτά τα μέσα. Στον κλάδο μας λοιπόν ακολουθείται η κλασική διαδικασία που ακολουθεί το καπιταλιστικό σύστημα για να ξεπερνά τις κρίσεις του, την καταστροφή μέρους του κεφαλαίου και προϊόντων του, **το κλείσιμο δηλαδή επιχειρήσεων και συγχωνεύσεις.**

Ταυτόχρονα, με πρόσχημα την κρίση μια σειρά σχέδια των εργοδοτών του κλάδου που προυπήρχαν εδώ και χρόνια μπαίνουν σε εφαρμογή. Καταργούν στην πράξη τις ΣΣΕ, μειώνουν μονομερώς τους μισθούς, καταργούν ειδικότητες ώστε παράλληλα με την καθιέρωση της εκ περιτροπής εργασίας να δουλεύουν οι εργαζόμενοι όσο και όποτε θέλουν τα αφεντικά. Επιχειρούν να φορτώσουν τα βάρη στις πλάτες των εργαζομένων.

Η κυβέρνηση αλείφει βούτυρο στο ψωμί τους προωθώντας στη βάση του επικαιροποιημένου μνημονίου και του νέου Συμφώνου ανταγωνιστικότητας, την γενικευμένη εφαρμογή των επιχειρησιακών συμβάσεων, με δραστική μείωση των μισθών, και εργασιακές σχέσεις λάστιχο που θα ισχύουν παντού.

Όταν και αν κατακάσει ο κουρνιαχτός, **τίποτα δεν θα είναι πια ίδιο.** Η θέση του εργαζόμενου θα έχει χειροτερέψει και μια σειρά φαινόμενα που σήμερα επικρατούν κυρίως στα site (πολυτείες "μαθητείες", μπλοκάκια, αυτασφάλιση, ευέλκτα ωράρια κλπ), θ'αποτελέσουν τον κανόνα της "επόμενης μέρας"...

Οι εργαζόμενοι του χώρου, όλων των ειδικοτήτων, πρέπει να ενοποιήσουμε την πάλη μας διεκδικώντας κάλυψη όλων των σύγχρονων αναγκών μας. Με το ΠΑΜΕ, τον ταξικό πόλο του εργατικού κινήματος, να βγούμε μπροστά, να πάρουμε την κατάσταση στα χέρια μας.

Τώρα, με τους αγώνες μας πρέπει να βάλουμε φραγμό στη διάλυση των εργασιακών δικαιωμάτων μας και να εμποδίσουμε τα σχέδια της εργοδοσίας. Όμως η κλιμάκωση του αγώνα πρέπει να αφορά πρωτίστως την αμφισβήτηση συνολικά της πολιτικής που επιτίθεται στα δικαιώματα μας. Έχει μεγάλη σημασία ο προσανατολισμός και η μαζικότητα του κινήματος.

Αξιοποιούμε κάθε μορφή πάλης, αλλά δεν μπορεί να περιοριζόμαστε σε κινητοποιήσεις με αιτήματα είτε συντεχνιακά, είτε αμυντικά, είτε διαχειριστικά. **Πρέπει οι εργαζόμενοι στα ΜΜΕ να συνταχούμε με τις ταξικές δυνάμεις στους άλλους κλάδους, γιατί έχουμε κοινά συμφέροντα απέναντι στο κεφάλαιο και να κατευθύνουμε την πάλη μας στο θέμα της εξουσίας.** Η δύναμη βρίσκεται στην ενότητα με το ταξικό εργατικό κίνημα, όχι στην ενότητα δράσης πλειοψηφιών σαν εκείνων που υπάρχουν σήμερα σε μια σειρά σωματεία του χώρου, ούτε στην αναζήτηση λύσεων σε ατομικό επίπεδο, σε επίπεδο επιχείρησης ή ακόμα και κλάδου και «άσε τους άλλους να πνιγούν». Η απόφαση για τη διεξαγωγή ενός σκληρού και μακρόχρονου αγώνα πρέπει να προχωρά σχεδιασμένα, με σαφείς στόχους και πλαίσιο διεκδικήσεων. Χρειάζεται κλιμάκωση και συζήτηση με το συνάδελφο για να κινητοποιηθεί και αυτός για τον κοινό σκοπό. Χρειάζεται να σταματήσεις να καταδικάζεις στο ρεπορτάζ σου την περιφρούρηση της απεργίας ως παρεμπόδιση της εργασίας και να είσαι τα χαράματα έξω από το «μαγαζί» για να περιφρουρήσεις την απεργία από τις απεργοσπαστικές κινήσεις της εργοδοσίας και των ανθρώπων της.

Σ'αυτή την κατεύθυνση η συμπόρευση με την ΔΑΣ η ισχυροποίηση της, η αποφασιστική ενίσχυση του ΠΑΜΕ σε κάθε επίπεδο, είναι αναγκαία όσο ποτέ.

Επιθετικά διεκδικούμε:

- **Κάτω τα χέρια από τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας.** Καμία διαπραγμάτευση για μειώσεις μισθών και επιδομάτων! Τώρα αυξήσεις σε μισθούς που να ικανοποιούν τις λαϊκές ανάγκες.
- Απαιτούμε την **κατάργηση κάθε μορφής ατομικής και επιχειρησιακής σύμβασης** ή συμφωνίας που προβλέπει μειώσεις μισθών, εκ περιτροπής εργασία, συγχωνεύσεις τμημάτων.
- Να παρθούν πίσω όλες οι αποφάσεις για μείωση αποδοχών στα δημόσια ΜΜΕ (ΕΡΤ ΑΠΕ) και να ισχύσουν οι κλαδικές συμβάσεις.
- Στα λεγόμενα «new media», μέσω της νέας ΣΣΕ να κατοχυρωθεί η εφαρμογή της για όσους εργάζονται σε τέτοια Μέσα που ανήκουν σε Ομίλους που εκδίδουν και εφημερίδες.
- Αμεση **καταβολή των δεδουλευμένων** που οφείλουν οι εργοδότες στους εργαζόμενους.
- **Άμεση κατάργηση όλων των λεγόμενων ελαστικών σχέσεων** (ΔΠΥ κλπ.) και μετατροπή τους σε συμβάσεις αορίστου χρόνου.
- **Κατάργηση της απλήρωτης και «μαύρης» πρακτικής εξάσκησης** και αυτή να γίνεται με πλήρη μισθολογικά, εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα.
- **Μόνιμη σταθερή δουλειά**, 7ωρο - 35ωρο- 5ήμερο.
- **Κατοχύρωση της πλήρους και σταθερής εργασίας** για όλους, με μισθό που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες του σήμερα
- Κατώτερο μισθό 1.400 ευρώ και ουσιαστικές **αυξήσεις** ιδιαίτερα για τα χαμηλά μισθολογικά κλιμάκια.
- **Ουσιαστικά μέτρα προστασίας των ανέργων.** Επίδομα ανεργίας 1.120 ευρώ σε όλους τους ανέργους για όσο διαρκεί η ανεργία και να υπολογίζεται ο χρόνος αυτός ως συντάξιμος. Δημόσια και δωρεάν ιατροφαρμακευτική περίθαλψη σε όλους τους ανέργους και τις οικογένειές τους. Αναστολή πληρωμών των δανείων
- Να καταργηθούν τώρα όλοι οι ανασφαλιστικοί νόμοι του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ. Κατώτερη σύνταξη 1.120 ευρώ. Όριο συνταξιοδότησης 60 έτη για τους άντρες, 55 για τις γυναίκες.
- **Να καταργηθούν το μνημόνιο και οι «επικαιροποιήσεις» του.**
- Να παρθούν πίσω όλα τα αντιλαϊκά μέτρα.